

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 147. An valeat mandatum ad locandum res ipsius Ecelisiæ ultra
triennium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

que formalis locatio sit sed vi illius tantum ea promittitur. Verum, cum non appareat ratio, cur potius pactum in publica, quam in privata scriptura contentum aut privatim factum sit virtualis locatio aut alienatio; sed utrumque æquè solùm contineat istam obligationem personalem locandi, non secus ac promissio matrimonii, non matrimonium sed solùm continet obligationem illud contrahendi; hinc, inquam, de utroque casu pariformiter loquantur & sentiunt. Molin. cit. d. 466, num. 5. Quarant. cit. num. 18. Ricc. decis. 71. Guttier. q. 9. Can. L. 2. c. 13. & alii apud Delben. num. 8, nimurum, quod non fiat hac ratione locatio ultra triennium. Unde etiam docent posse beneficiatum obligare se obligatione personali ad concedendam commoditatem percipiendi ad plures annos fructus beneficij sui; cum per hoc rem ecclesiæ non alienet, seu jus in eam conferat, sed solùm ad fructus illius personaliter obligetur. hinc sit

Quæst. 146. *An igitur beneficiarius Fructus beneficij licet absque solennitate ad longum tempus locare aut vendere possit?*

R Esp. Id eum posse, non obstante Extrav. ambitus, etiam in locis, ubi ea recepta, modo ipsi fundi, unde hi fructus percipiuntur, ultra triennium non eloquentur. Ita probabilius Abb. in c. 2. de his quæ sunt à Prelat. &c. in c. veniens de transact. num. 1. Covar. L. 2. var. c. 16. num. 6. Molin. de just. L. 1. tr. 2. d. 466. Molin. de primog. L. 1. c. 2. num. 27. Mantic. de rati. & ambig. convey. tr. 2. L. 5. tit. 3. num. 21. Valq. de reddit. c. 2. §. 2. anum. 31. Less. de Inst. c. 24. du. II. num. 7. Azor. p. 2. l. 9. c. 2. q. 7. & alii, quos citat & sequitur Delben. c. 8. du. 10. num. 1, contra Armill. v. locatio num. 5. Sa. v. conductio, num. 13. Ricc. decis. 114. num. 5. Gutt. L. c. 88. num. 14. Bonac. de contract. feud. qu. 8. p. 4. num. 32. Barbos. de potest. Epis. p. 3. alleg. 95. num. 20. & alios. Ratio responsionis est, quod dicti fructus non sint res seu bona ecclesiæ, sed privati nempe beneficiarii locatoris. Unde etiam, si conductor nullum jus in fundum acquirat; adeoque locatio exspirat morte locatoris, aut à motione illius à beneficio, nullum ecclesiæ, aut etiam beneficiario successori ex tali locatione seu alienatione fructuum imminet periculum aut præjudicium; ut id illis imminet, si locatio ipsum fundum coningeret immediate; tunc enim non exspiraret, sed beneficiatus successor tenebret stare locatione legitime factæ à prædecessore, non tamen factæ ab eo illegitimè; ita ut in casu, dum. V. g. deprehendit ecclesiæ esse enormiter lœsam per talem locationem contingentem ipsum fundum, possit uti beneficio restitutionis in integrum. Ut etiam, si locatio ad triennium ea lege facta fuisset, ut conductor in primo anno solvat multum, in reliquis duobus annis parum, crearetur successor præjudicium, hic, calu quo prior locator moretetur interea non renetur stare tali locationi; quin heredes defuncti locatoris teneantur ex anticipata illa pecunia ad restitutionem eum proportione pro numero annorum, qui post mortem locantis superfluit. ut Delb. c. 17. du. 24. à num. 6. De cætero quæ contra locationem fructuum ad longum tempus objici possent, vide dilata à Delb. c. 8. du. 10.

Quæst. 147. *An valeat mandatum ad locandum res ipsius Ecclesiæ ultra triennium?*

R Esp. Pro ut hæc quæstio diversos sensus habere potest, ita diversimodè ad illam respondendum. Nam primò, si sensus sit, num valeat mandatum, vi cuius quis locare possit ad longum tempus, patet non valere; cum sicut ipse principalis locare nequit ad longum tempus, ita etiam alteri committere nequit, ut sic elocet ad longum tempus. Secundò: si sensus sit, num mandatum datum ad elocandum valeat & duret adhuc post elapsum triennium, ita ut non egeat commissarius nova commissione seu mandato, sed possit in viejusdem mandati plures successive facere locationes ad triennium seu triennales ejusdem rei ecclesiasticae, videtur respondendum affirmativè, seu id non prohiberi. Sicut enim ipse principalis administrator rerum ecclesiasticarum potest res ilias pluribus successive locationibus locare absque eo, quod dicatur locare ultra triennium, intellige, simultaneè, sic quoque id ipsum alteri committendo vices luas uno eodemque mandato, ita ut necesse non habeat illud quolibet triennio renovare. Delb. c. 18. du. 7.

Quæst. 148. *An & qualiter valeat renovatio locationis factæ ad triennium ex nondum elapsō?*

R Esponder Delb. l. c. du. 3. distinguendo, ita ut dicat valere eam, si fiat renovatio post secundum annum elapsum, intellige, iterum contrahendo ad triennium vel infra triennium; èo quod tunc non censeatur prior contractus continuari, & extendi ultra triennium, adeoque non presumatur cum fraude procedere renovans; sed antiquo contractu finito (cum partum, quod adhuc restat ad compleendum triennium pro nihilo computetur) res de novo locari. Si vero fiat renovatio ante ceptum secundum annum cum eadem persona, sit invalida, ramè si pensio varietur; èo quod tunc presumatur fraus, & verum sit dicere; rem ecclesiæ uni locatam ad quinquennium; dum nimurum renovatio extenditur ad triennium; cum non sit novus contractus, sed prior extendatur; quia jam locum non haber illud: parum pro nihilo reputatur; cum facta renovatione ante ceptum secundum annum adhuc restet potior pars triennii, citat pro hoc Delb. Molinam cit. d. 466. circa finem, & Valquium de emphyteusi. q. 29. num. 15, nisi quod is contratum teneat in casu, quo mutaretur pensio. Quod licet improbat Delb. dicendo, variationem illam pensionis non integrè tollere præsumptionem fraudis, neque impedire, quo minus dicatur locatum illi ad quinquennium; adhuc ab eo videtur dici non improbabiliter; cum variatio pensionis satis videatur mutationem contractus, & introductionem novi arguere, sive parum sive multum restet ex priore triennio.

Quæst. 149. *An & qualiter per contractum superficiarium, Libellarium & similem res Ecclesiæ alienetur?*

R Esp. Breviter: Idem ferè dicendum de illo, quod de locatione nimurum quod cum per illum